

Repetitio est mater studiorum et sapientis

To smo mi

Mateja Prevolšek

Tako. Pa smo tule... Druga generacija študentov mariborske Medicinske fakultete. Po dobrem mesecu že čisto not. Navajeni na vsa presenečenja in zanimivosti pri anatomiji, biofiziki, pa tudi na pester urnik. Ogromno je »novih« ljudi, prijetnih sogovorcev in prijaznih kolegov študentov. Res hvala našim starejšim kolegom za ves trud, za topel sprejem, za vse nasvete, ki nam bodo prišli prav tekom študija. A ni fajn, da nam ta študij omogoča že v osnovi v povprečju 8 let študentskega življenja!!? A smo šele na začetku, pričakovanja in želje se razlikujejo od posameznika do posameznika, vsem pa je skupno eno – enkrat v prihodnosti tudi uspešno doštudirati. Smo mladi, znanje pa je tako ali tako na naši strani.

Tako me je zanimalo kakšne vtise, razmišljanja oz. pričakovanja sploh imajo moje sošolke in sošolci. Hvala kolegom študentom za sodelovanje, vam bralcem pa – dobrodošli.

Tanja se je odločila za študij medicine, zato ker jo to področje zanima, želi si postati pediatrinja. Predavanja se ji zdijo kvalitetna, profesorji dostopni. Mnenje o sošolcih je pozitivno: so prijazni, prijateljski in kolegialni. Prav tako kot starejša generacija MF MB. Upa, da bo uspela dokončati študij, pridobila dobro teoretično podlago za prakso in se tako izobrazila v dobro zdravnico. Sicer pa pravi, da se po šoli vedno najde čas za fanta, druženje s prijatelji in rekreacijo, obenem pa ji študentsko življenje pomeni predvsem malo več svobode, po drugi strani pa več odgovornosti in discipline do samega sebe.

Eden izmed razlogov zakaj se je Katja odločila za študij medicine, je razgibanost dela, ki ga zdravniki opravljajo. Njihov poklic je vse prej kot monoton, pomagajo ljudem in zato so tudi cenjeni. Tudi sicer jo naravoslovje samo po sebi zanima. Prvi vtisi so podobni pričakovanjem-vedela je, da je študij zahteven, da bo porabila veliko časa. Program se ji zdi zelo dober, vendar preobsežen. Zanja je študentsko življenje priložnost, da postane bolj samostojna in neodvisna. Kljub temu še vedno najde čas za risanje/slikanje, jogo in fitnes ter druženje s prijatelji. Svojim sošolcem pa sporoča naj bodo manj tekmovalni in egoistični. »Mogoče nam bo tako uspelo, da dosežemo vsaj desetino kolegialnosti, ki jo premorejo naši kolegi iz drugega letnika«.

Za konec pa še pogledjmo kaj pravi bruc minor.

»Študij medicine v prvi vrsti zame pomeni precejšen izziv, saj se vsi dobro zavedamo, da medicina ni mačji kašelj. Nadalje je pomembno tudi to, da se mi po končanem študiju pojavijo bistveno večje možnosti za zaposlitev, kot na primer po kakšnem družboslovnem študiju, pa tudi sicer sam družbeni status je – priznam – mamljiv. Trenutno študij zapolni praktično večino našega dne, v smislu predavanj dopoldne ter vaj popoldan in zvečer, tako da je praktično nemogoče uresničiti profesorjeva pričakovanja glede učenja sproti. Moje želje so torej bistveno manj vaj, da lahko v miru preštudiram zadano snov. Sicer so prvi vtisi kar pozitivni, kolegi in kolegice so zelo odprti in komunikativni, predvsem pa so me navdušili drugi letniki, ki se po mojem mnenju zelo trudijo, da bi nam nekoliko olajšali začetne muke in nas popeljali na novo pot... Kot celoten kolektiv smo zaradi določenih posameznikov naredili slab prvi vtis, kar se mi zdi odklonsko in nadvse upam, da se bo to popravilo.

Študentsko življenje mi vsekakor pomeni večjo mero samostojnosti, kar pa je samo pozitivno. Čimbolj poskušam izkoristiti dan, si organizirati urnik. Zavedam se, da kot študent medicine ne bom užil ne vem koliko študentskega življenja, ampak ali nismo medicinci znani po sicer manjših, toda drugače najboljših čagah!!? Aha, pohvalil bi še mesno lasanjo pri Picassu in postrv v Akademiji. Za dobro kosilo se vedno najde čas, če pa je to začinjeno še z različnimi sproščenimi debatami s sošolci, toliko bolje. Sicer pa ne biti vandali, vsi smo enaki in enakopravni... pa hodite v cvetju...!!!«

Brucovanje 2005

Anja Turin

Drevesa so si nadela svoja jesenska oblačila, dnevi postajajo krajši in hladnejši, spomini na dolge poletne počitnice, ki smo si jih letos po maturi privoščili sedanji bruci, pa vse bolj bledijo. Za nami je že dober mesec predavanj in s tem tudi prvi šoki, povezani zlasti s predavanji anatomije. Dolgi in zapleteni latinski izrazi nam postajajo vse bolj domači, za nekaterimi pa je že tudi prvi kolokvij (iz anatomije seveda); druge pa nas ta v bližnji prihodnosti (naslednji teden!!) še čaka. Nekako smo se navadili tudi na nenehno bitko s časom, tekanjem z enih vaj na druge, z enega konca Maribora na drugega, pa seveda na vsakodnevne postojanke pri Jazbecu, ki nas redno >zalaga< z novimi skriptami. Za nami pa so seveda tudi številne neprespane noči-tiste bolj delovne, pa tudi tiste žurerske. K pravemu študentskemu življenju namreč sodijo tudi dobri žuri, ki nam bodo še dolgo ostali v spominu. Starejši >kolegi< (drugi letniki) so se v tej točki resnično izkazali, pripravili so nam namreč kar tri: t.i. neuradni spoznavni večer, uradni spoznavni večer dve noči kasneje in pa seveda brucovanje. Spoznavni večer smo izkoristili predvsem za navezovanje stikov s sošolci, ki jih nismo utegnili spoznati med predavanji, seveda pa ne brez plesa ob dobri glasbi, vendar pa je v primerjavi z brucovanjem vse delovalo nekoliko bolj zadržano. Po brucovanju (Rotovška klet) so nas namreč še drugi dan bolele noge. Infuzija je bila obvezna že ob vstopu, pa tudi kasneje so bivši bruci skrbeli za redna cepljenja. Pravilo so bile še >bruc< majice in velika črka B na čelu. Pravega brucovanja brez iger seveda ni, o glavni nagradi pa vam lahko (za tiste, ki ste brucovanje zamudili) kaj več povesta Klavdija in Bojan (zmagovalni par). Okoli pol noči smo si z brucovo prisego tudi uradno nadeli naziv bruci in preostanek večera vestno izpolnjevali četrto točko prisega:<...svečano prisegam in obljubljam, da bom širil trdno prepričanje, da sta alkohol in tobak največja sovražnika ljudstva, zategadelj se bom vseskozi posvečal njihovemu uničevanju.>. Skratka brucovanje je bilo nepozabno, noro in odštekano, prav tako, kot smo si ga želeli. Naj se zato v imenu prvih letnikov zahvalim organizatorjem za njihov trud in ob enem opravičim za težave, ki jih je povzročilo neprimerno vedenje nekaterih posameznikov. Upamo, da lahko kljub slabemu vtisu (še iz spoznavnega večera), v prihodnosti še pričakujemo zabave kot so bile te.

Volitvam na pot

Kristijan Jejčič

študent medicine
član Študentskega sveta
Univerze v Mariboru

Ker vem, da vas večina nima časa preganjati se z nadležno birokracijo, sem v duhu bližajočih se volitev v študentske svete članic pripravil kratek povzetek pravnih podlag za te volitve. Kljub temu bom na začetku osmisлил študentske svete. Mogoče kdo izmed vas ve za čas, ko študentje v okviru Univerze nismo imeli svojih predstavnikov. Da bi preprečil to nepravilnost, je zakonodajalec v prenovljenem Zakonu o visokem šolstvu predvidel težko pričakovane predstavnike študentov na visokošolskih zavodih – študentske svete. Le-ti sestojijo iz posameznih članov, ki smo vsi tukaj zgolj za vas, študente, da rešujemo vaše probleme, odločamo o za vas pomembnih vprašanjih in predvsem posredujemo med visokoškolskimi delavci in vami. Na tem mestu bi rad poudaril, da nismo sami sebi namen, ampak da vam želimo pomagati. Jasno bo torej vsak vaš predlog, pripomba ali graja še kako na mestu.

Študentski svet – kaj je to?

Poglejmo si, kaj piše v najvišjem aktu, ki omenja študentske svete. Zakon o visokem šolstvu v svojem 26. členu pravi: »Študentski svet sestavljajo predstavniki študentov. Študentski svet obravnava in daje pristojnim organom mnenje o statutu visokošolskega zavoda, o vseh zadevah, ki se nanašajo na pravice in dolžnosti študentov, lahko pa tudi mnenje o kandidatih za rektorja in dekana, ter sprejema in izvaja program interesnih dejavnosti študentov visokošolskega zavoda v sodelovanju s skupnostjo študentov /.../«. V tem delu člena se skrivata dve pomembni določbi: prva je, da smo člani študentskih svetov predstavniki študentov in druga, ki govori o pristojnostih. Za vas je verjetno najzanimivejša določba o obštudijski dejavnosti. Ta je pri nas organizirana v okviru DŠMM, katero je nastalo s pomočjo delovne skupine, ki jo je imenoval Študentski svet Medicinske fakultete UM. Omenjeni člen se še nadaljuje s tako imenovanim odložitvenim vetom, ki študentskemu svetu omogoča, da pristojnemu organu naloži ponovno preučitev sklepa, ki ni v skladu z mnenjem študentskega sveta. Pomemben je še 67. člen Zakona o visokem šolstvu, ki zahteva, da se na seje organov vabi tudi predstavnike študentskih svetov.

Kaj sploh volim?

Ogledali smo si določila o študentskem svetu, zdaj vemo, kaj študentski svet sploh je. Nismo pa še odgovorili na vprašanje, kaj sploh volimo. Tukaj se moramo seliti nivo nižje, najprej na Statut Univerze v Mariboru. Navdušencem med vami predlagam, da se za trenutek zadržite, namreč Statut UM v 8. točki 283. člena določa, da Študentski svet UM med drugim: »/.../ sprejme splošni akt univerze, s katerim uredi delovanje in sestavo Študentskih svetov članic in svetov letnikov članic univerze /.../«. Ugotovili ste, da Statut UM o volitvah v študentske svete ne določa nič konkretnega. Spet se selimo, tokrat preberimo Pravilnik o delovanju in sestavi študentskih svetov. Ker omenjeni pravni akt med drugim ureja več volitev, si oglejmo volitve, kjer volijo vsi študentje nekega visokošolskega zavoda. Verjeli ali ne, organ, v katerega volite, je študentski svet letnika. Način volitev je opisan v 19. členu Pravilnika: »Člane študentskih svetov se voli z navadno večino glasov volilnih upravičencev, ki so glasovali. Za člane študentskega sveta je izvoljenih toliko kandidatov, kolikor ima svet članov. Izvoljeni pa so tisti kandidati, ki so po zaporednem vrstnem redu dobili največ glasov /.../«. Opozarjam vas, da to velja za razdelek o študentskih svetih letnikov.

Kje pa je še ostalo: Študentski svet MF UM in Študentski svet UM?

Opozoriti moram na dejstvo, da omenjeni pravilnik v 47. členu določa, da člane Študentskega sveta MF UM izvolijo člani svetov letnikov izmed njih samih. Študente imate torej neposreden vpliv na oblikovanje svetov letnikov, na nadaljnje volitve (Študentski svet MFUM) pa je vaš vpliv posreden, saj vi članov le-tega neposredno ne volite, volite pa ljudi (nekakšne elektorje), ki nato izmed sebe izvolijo študentski svet MF UM. Zapleteno, ni kaj. Obdelali smo svete letnikov in študentski svet članice. Oglejmo si še najvišji organ študentov in enega najvišjih organov Univerze v Mariboru – študentski svet UM. Tega za razliko od fakultetnega ne vodi prodekan ampak prorektor za študentska vprašanja. Njegove naloge so izredno obširne in hkrati odgovorne, saj odloča na najvišji ravni. V njega študentski sveti članic izvolijo enega predstavnika, ki ni nujno njihov član. Njegov mandat traja dve leti. Član študentskega sveta UM je predstavnik vseh študentov, katerih interese zastopa (npr. pri delitvi sredstev za obštudijsko dejavnost), hkrati pa je odgovoren študentskemu svetu članice, ki ga lahko kadarkoli odpokliče.

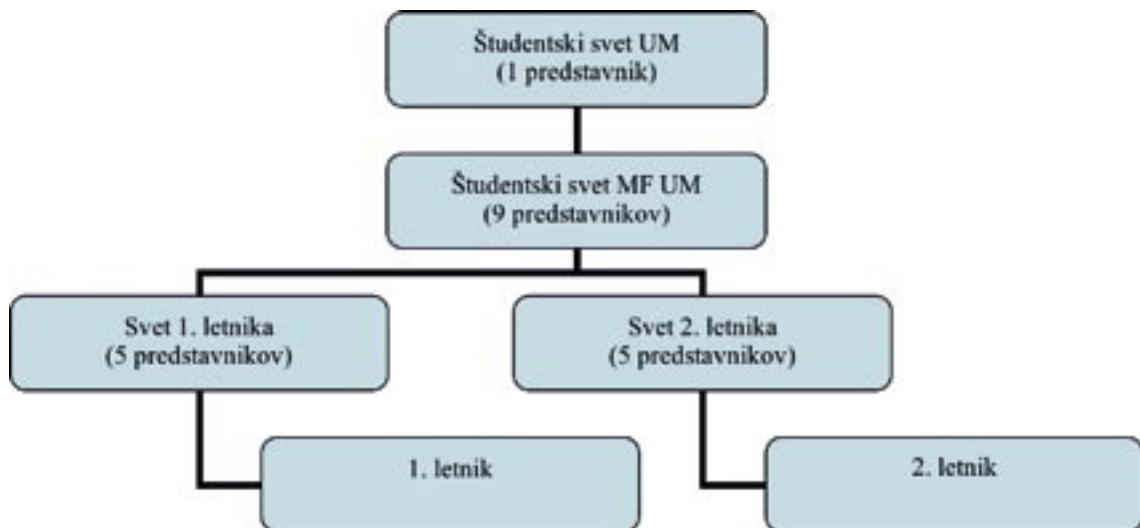
Koliko je predstavnikov študentov?

Začnimo s študentsko matematiko... Torej na volitvah, ki bodo 15. 12. 2005, bo vsak letnik izvolil 4 člane in 1

predsednika sveta letnika. Ti so nato zadolženi, da na svojih konstitutivnih sejah izmed sebe izvolijo 3 predstavnike. Za tem se bo pod predsedstvom prodekana za študentska vprašanja sestal študentski svet MF UM, ki bo imel 3 predstavnike vsakega sveta letnika in oba predsednika letnikov (člana po funkciji). S tem bodo volitvena opravila končana. Morda so vam študenti drugih fakultet povedali, da je pri njih drugačna sestava študentskega sveta članice. To drži, saj za našo novoustanovljeno fakulteto statut UM v 383. členu predvideva višje cenzuse za predstavnike svetov letnikov. Zunaj teh volitev je še član študentskega sveta UM, ki pa ga tukaj ne bom omenjal.

Namesto zaključka

Upam, da vam je pričujoči članek nekoliko razširil obzorja o študentskih volitvah. Hkrati vas želim spodbuditi k aktivnem sodelovanju s študentskim svetom, saj bodo ideje zmeraj dobrodošle. Vse seje so javne, v kolikor javnost ne ogroža interesa posameznika, fakultete ali univerze. Pomembno se je zavedati, da smo študentski sveti vaši predstavniki, zato se nikar ne obotavljajte pri iskanju pomoči. Želim si, da bi bil 15. 12. 2005 praznik, ko bo vsak študent splošne medicine šel na volišča in tako prispeval svoj kamenček v mozaik našega akademskega delovanja.

Shema 1: Prikaz organiziranosti študentskih predstavnikov.

Audiatur et altera pars

Komu služijo študentske organizacije!?

Jakob Zapušek

študent 2. letnika Medicinske fakultete
v Mariboru

Ko se študenti med sabo pogovarjamo, navadno ob kavici po napornih predavanjih ali pa ob kozarcu hladnega "soka" v vročih poletnih dneh, tema velikokrat nanese na počitniško delo prek študenta ali udejstvovanje v tem ali onem študentskem projektu. Še posebej so pri tem dejavni starejši študenti in absolventi, ki se navadno kar nekaj časa poslavljajo od študentskih dni. Ni boljšega, kot pred koncem šolanja še malo zaslužiti in se nadihati brezskrbnega življenja pred prestopom iz študentskega sveta v svet odgovornosti na novem delovnem mestu in svet načrtovanja svoje prihodnosti. Pri tem nas podpirajo razna študentska društva in organizacije, študentski servis, itd. Vse te organizacije delujejo v korist študentov, zagovarjajo študentske pravice in omogočajo študentom tak ali drugačen način, da pridejo do zaslužka s študentskim delom. Povedano drugače, borijo se pod geslom "Vse za dobro študenta". Pa je slika vsega tega dogajanja res takšna kot jo naši starejši kolegi predstavljajo nam? Ali pa gre morda za kampanjo, ki jo lahko enačimo z idejo Cankarjeve komedije "Za narodov blagor"???

Ni potrebno imeti slonovega spomina, da se spomnimo vsebin neverjetnih zgodb, ki so prišle z mediji na dan v preteklih dveh letih. V Celju smo bili priča vroči in polemični volilni bitki za vodstvo organizacije celjskih študentov, pri čemer so pricuriljale na dan zanimive finančne bilance poslovanja organizacije in obilica vroče krvi med dvema vodilnima strujama, ki sta ponudili vsaka svojega kandidata; pojavilo se je tudi vprašanje od kod študentskemu servisu toliko denarja, da se lahko igra božička, ki posoja denar raznim podjetjem? Kako lahko v medijih izvemo, da preko študenta delajo celo upokojenici? Zelo zanimivo, ko pa vemo, da je namen obstoja takih ustanov le za dobro študenta in njegovega šolanja. Tu se že na daleč vidi, da pri tem nekdo vleče velike koristi (beri denarje), ki pa izhajajo iz izkoriščanja študentov, ki preko študenta delajo ali se v neki organizaciji udeležujejo.

Velikokrat slišimo, da se študentskega dela poslužujejo tisti študenti, ki jih starši ne morejo finančno podpirati in nimajo (zadostne) štipendije. Pri nekaterih je to sicer res, ne predstavljajo pa niti tretjine študentov, ki po tem delu povprašujejo. Osebnostno poznam precej kolegov, ki se tovrstnega dela poslužujejo, niti

eden izmed njih pa ne sodi v razred socialno šibkejših v družbi, celo obratno - nekateri spadajo v sam vrh socialne lestvice!

Vsemu temu pa se niti najmanj ne moremo čuditi, saj študenti sploh ne gledamo več na svet s svojimi očmi. Tu se pojavi pravi paradoks; študent naj bi bil biser inteligence, osebnost z lastnim, kritičnim pogledom na svet in dogajanje okoli sebe, torej nekdo, ki s svojo glavo misli in dela. Kaj pa se v resnici dogaja? Takoj ko se dvigne nekdo, ki razglasi, da dela v imenu študentov, mu brez nadaljnega vse verjamemo (nasedemo). Za en navaden kemični svinčnik, beležko, mapo ali obesek mu podpišemo karkoli oz. se prijavimo v katerokoli organizacijo ali društvo, ki nam ponudi taka darila. Tega nam ni treba niti plačati niti še kdaj stopiti v stik s tem društvom. In prav ta društva potem mahajo s toliko in toliko tisočimi člani ali bolje rečeno "somišljeniki" (ki imajo zastoj kemične svinčnike) pred vlado ali pa rektoratom z zahtevami, ki v večini primerov omogočajo le še daljše študiranje, več delovnih mest za študentske delavce, krepitev moči in avtoritete študentskih organizacij, ipd. Nato pa javno ti isti ljudje neprestano ponavljajo stare floskule, kako se borijo proti šolninam, za boljšo študentsko prehrano in bivanje...

Mnogi izmed te študentske gospode bi mi rekli, da lahko vse te teze argumentirano ovzrejo, sklicujoč se na ta in ta zakon in številko tega in tega člana, ki omogoča to in ono. Ampak kaj mi to pomeni danes, ko se vsi zavedamo, da živimo v časih, ko so zakoni napisani tako, da lahko en zakon pet različnih pravnikov interpretira na pet različnih načinov. Roko na srce, čeprav težko dokazljivo, pa vendar precej očitno, se večina naših starejših kolegov, ki študirajo štiriletni študij že deseto leto in več, najbolj trudi zavarovati ravno svoj položaj, kar želijo prikazati kot bitko za pravice vseh študentov. Kako jim to uspe? Zelo preprosto. Če bi se drznila gospodom študentom na prste stopiti vlada (kar bi bilo nujno), bi zadevo napihnila opozicija, češ da je to kriminal, da vladajoča politika "zateguje pas" na študentskih ramenih, če pa bi takšen predlog prišel iz opozicijskih vrst, bi na opozicijo padel jekleni dež kritik iz vladajoče strani. Ko temu dodamo še dejstvo, da večina starejše populacije teh razmer ne sledi ravno z največjo pozornostjo in verjame samo še TV reklamam, lahko vidimo pravo slalomsko

progo, po kateri se zadnja leta vozi študentska gospoda in izrablja slovensko politično polarizacijo.

Kaj pa nezaposlenost? Kako lahko cela armada študentov dela, 100000 ljudi pa je brezposelnih? Če bi bila država poštena, bi prepovedala študentsko delo, enormne vsote denarja, ki se v tem ozadju skrivajo, pa namenila za dovolj visoke štipendije socialno najšibkejšim. S tem bi študenti res lahko študirali in ne igrali delovne sile, delajo pa naj tisti, ki so na socialni preživnini. Tako pa študenti proti koncu šolanja vedno manj študirajo in čedalje več delajo, zato res ni čudno, da se pri mnogih študij končuje okrog Kristusovih let.

V letošnjem oktobru je bila pred parlamentom v Ljubljani skupina študentov, ki je protestirala proti novim gospodarskim in finančnim reformam, ki se obetajo. Njihov vodja je dal za dnevnik RTV Slovenije svojo izjavo. Ob njegovi izjavi je bilo moč zapaziti troje, kar je mene osebno kot študenta motilo:

Prvič, kako lahko nekdo protestira v Ljubljani pred parlamentom in izjavi, da to počne v imenu vseh študentov (torej vključno z menoj)? Sam zelo podrobno spremljam politično dogajanje in zaenkrat v predlaganih reformah ne vidim nobenega poslabšanja razmer za študente, ki resno študirajo in imajo namen končati študij v doglednem času. Tisto pa, kar resnično skrbi študente "zrelih let", mene osebno niti najmanj ne moti, nenazadnje si veliko brucov želi prostor v študentskih domovih, ki so prenatrpani...

Drugič, skoraj nisem mogel verjeti, kako na nizkem nivoju je govornišvo tega študenta. Praktično sploh nisem vedel, kaj je želel povedati. Ne rečem, da bi moral biti retorik, vendar pa se od študenta katerekoli smeri študija pričakuje nek nivo in jasnost izražanja, še posebej, če se sam javno izpostavi in zastopa interese drugih, ki so mu to funkcijo zaupali. Kako naj torej ustvarimo zaupanje v vodstvo organizacij s takšnimi ljudmi na čelu? Meni bi bilo nerodno s takšnim besednim zakladom izjaviti, da sem sploh študent.

In tretjič, pod govornikom se je pokazal trakec z napisom študent ekonomije, torej študent štiriletnega študija, po obrazu pa bi mu človek z najboljšo voljo pripisal 28 let. Nekdo mi bo morda očital, da ne morem vedeti, zakaj študija ni končal v vsaj šestih letih, tu pa se postavi novo vprašanje; če nima časa za študij ali pa mu gre učenje zelo počasi v glavo, kako ima potem čas za stanje pred parlamentom? Kako ima čas za opravljanje svoje funkcije?

Da ne bom bom črnogled; se popolnoma zavedam, da se najdejo v študentskih organizacijah tudi koristne vsebine in dejavnosti, vendar so te le na lokalnem nivoju,

torej v krogu študij- profesorji-univerza in nazaj študij. V tem krogu se z dobrimi prodekani iz študentskih vrst lahko veliko doseže v korist načina in izvedbe študija. Zelo lep primer je tovrstno delovanje na MF v Mariboru, kjer smo res vsi, študentje in profesorji, kot zmagovito moštvo z velikim poslušom za pripombe in predloge.

Žal pa se na najvišji stopnji študentske vladne hierarhije to delovanje zaplete na prej predstavljen način. Študenti na tako visokih mestih se danes že igrajo poslance v študentskem parlamentu, čeprav si ne upam trditi, da so tam izključno koristoljubneži, študentska vlada pa tudi že obstaja. Na moje veselje in presenečenje se ravno proti tej že upirajo določene manjše skupine študentov v Ljubljani, kar ste morda zasledili v oddaji Studio City. Ker predstavniki te študentske vlade nikoli ne bodo imeli mojega zaupanja (in očitno tudi ne zaupanja še marsikoga), ne želim, da javno nastopajo v mojem imenu. Pa naj mi nekdo pride v obraz povedat, da so študenti v tej vladi lahko za vzor marljivega študiranja nam mlajšim kolegom, ko pa morajo toliko svojega časa posvetiti svoji politični karieri! Prav tako pa med vladnimi člani ne bomo našli človeka pod 24-imi leti, nedvomno zato, ker mlajši nimamo dovolj izkušenj in se na te stvari ne spoznamo. Ali pa morda nimamo časa, ker želimo narediti tudi kakšen izpit?

Nekateri boste mojemu mišljenju pritrdili, prav gotovo pa se marsikdo s tem ne bo strinjal ali pa vsaj ne v celoti. In kaj sploh želim z vso to razpravo doseči? Namen je nedvomno, vsaj za zdaj, povsem imaginaren in utopičen. Nihče iz državnih ali drugih institucij, ki niso študentskega izvora, si ne bo upal niti ne bo mogel stvari spremeniti na bolje, dokler študenti sami ne ugotovimo, da smo izkoriščani za osebne cilje in koristi kolegov iz populacije "večnih študentov". Če bi se našel nekdo, ki bi te razvade v vrhu študentskih organizacij podrobno raziskal, našel nekaj otipljivih dokazov in uspel vsaj nekaj študentov prepričati, da se tu dogajajo velike krivice njim samim, bi tak sistem lahko zrušili, kajti le če se sami upremo, študentski gospodje ne bodo mogli na nikogar več pokazati s prstom, nikomur mahati s podpisami in zakoni, pravicami in demonstracijami.

Ta nekdo pa je verjetno mnogo bolj usmerjen v študij, v svojo kariero in svojo prihodnost in za take peripetije niti najmanj ne misli zapravljati časa. Ali pač? Dokler se ne najde - malo spremljajte medije, kadar poročajo o zanimivih študentskih zgodbah in ne dajajte na slepo svojih podatkov oz. podpisov za ceno ene mapice, radirke ali svinčnika.